

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 10-05-23138 אבישר נ' גנקין

בפני כב' השופטת לימור רייך

תובע צבי אבישר
באמצעות עוה"ד דן חי
נגד

נתבע יורי גנקין
באמצעות עוה"ד אירית פשלה פנחס

פסק דין

1 לפני תביעה כספית שהגיש התובע כנגד הנתבע בסכום של 250,000 ₪ בגין חדירה לפרטיותו של
2 התובע באמצעות עבירות מחשב ולכל הפחות בשלושה מקרים של פגיעה בפרטיותו, במסגרתם נודע
3 לתובע כי הנתבע חדר בזדון למחשבו האישי ועשה שימוש בפרטי המידע לצרכיו השונים.
4
5 לאחר שעיינתי בכתבי בי הדין על כל נספחיהם, בעדויות הצדדים שניהם ועד נוסף מטעם התובע
6 המכהן כשותף של התובע בעת הרלוונטית לביצוע אותן חדירות למחשב האישי של התובע בעריכת
7 העיתון, סיכומי ב"כ הצדדים בעל פה, ניתן בזאת פסק הדין כדלקמן:
8
9 אין מחלוקת בין הצדדים לפיה, הורשע הנתבע במסגרת העבירות שפורטו בכתב האישום שהוגש
10 כנגדו בביהמ"ש השלום בתל אביב בעקבות הודאה של הנתבע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום וכי
11 גזר הדין הינו חלוט.
12
13

טענות התובע בקצרה:

14 לטענת התובע, שהינו מנהלה ובעליה של חברה המתמחה במתן ייעוץ בתחום התוכן האינטרנטי
15 לנבחרי ציבור וכן מייסד ובעליו של אתר האינטרנט "יאללה קדימה", באמצעותו מנהל התובע את
16 תעבורת הדואר האלקטרוני העיקרית שלו באמצעות חשבון דואר אלקטרוני המתאכסן על גבי שרתי
17 GMAIL של אתר האינטרנט גוגל – חשבון המשמש לתובע אמצעי תקשורת עיקרי לצרכיו
18 האישיים והעסקיים.
19
20

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 10-05-23138 אבישר נ' גנקין

- 1 הנתבע שימש באותה עת כפעיל מתנדב בתנועת קדימה ובמסגרת פעילות זו פרסם מעת לעת מאמרי
- 2 דעה אישיים, כתבות וחיבורים באתר "יאללה קדימה" ועמד בקשר קרוב עם התובע במשך תקופה
- 3 של שנתיים לערך.
- 4
- 5 התובע ראה בנתבע כבן טיפוחיו ונתן בו אמון רב שעה שקידם אותו לתפקיד עורך משנה ונתן לו
- 6 הרשאה רחבה לעריכת תכנים באתר האינטרנט.
- 7
- 8 בתאריך 16/5/08 הבחין התובע בעת שעבר על הודעות דואר המייל, כי נערכה תכתובת הנחזית
- 9 להיות תכתובת שיצאה מהדואר של התובע אל תיבת הדואר של הנתבע, לפיה מצודד התובע לכאורה
- 10 בעמדת הנתבע במחלוקת שנתגלעה בין הנתבע לבין מקורבו של התובע (להלן: "התכתובת").
- 11
- 12 במעשה זה חדר הנתבע לחשבון הדוא"ל של התובע בניסיון לפטור את הנתבע מאחריות משפטית
- 13 לדבר עבירה המיוחס לו.
- 14 בשל מעשיו אלו, הגיש התובע ביום 18/5/08 תלונה במשטרת ישראל בעקבותיה החלה חקירת
- 15 המשטרה ובעקבות החקירה הוגש כתב אישום כנגד הנתבע שם הואשם הנתבע בעבירה על פי סעיף 5
- 16 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 וכן בעבירה על סעיף 2 (5) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981
- 17 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").
- 18
- 19 ביום 10/1/10 הורשע הנתבע בהתאם לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וכן נפסק לנתבע תשלום
- 20 קנס בסך של 1,000 ₪ ו-200 שעות שירות לציבור.
- 21
- 22 לטענת התובע, הנתבע חדר לתוך עולמו האישי של התובע באופן שיטתי במשך תקופה של כחצי שנה
- 23 תוך כוונה לעשות שימוש במידע ככלי לניגוח התובע מתוך יצר נקמה אישי.
- 24
- 25 כאמור התובע מפרט לכל הפחות שלושה מקרים בהם נודע לו על חדירת הנתבע לדוא"ל ולפרטיות
- 26 כדלקמן:
- 27
- 28 פגיעה ראשונה, לטענת התובע, הנתבע חדר לחשבון הדוא"ל ואיתר את פרטיה האישיים של אחת
- 29 הפעילות בתנועה אשר ביקשה לפרסם מאמר באתר בעילום שם. הנתבע פעל להביא לחשיפתה,
- 30 באמצעות שליחת פרטי זהותה בהודעת טקסט, ליועץ בכיר בתנועה אלא שמזימתו נחשפה בטרם
- 31 עלה בידו לשלוח את ההודעה עת נשלחה זו בשוגג לפעילה עצמה (להלן: "פגיעה ראשונה").
- 32
- 33 פגיעה שנייה, כאשר התובע החל להבחין בפורום אתר האינטרנט הרשמי של תנועת קדימה בהודעות
- 34 נאצה והכפשה בעילום שם שכוונו נגד האתר "יאללה קדימה" וכנגד התובע באופן אישי. מקרה זה

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 23138-05-10 אבישר נ' גנקין

1 העלה חשד, כי הנתבע הוא זה שעומד מאחורי הודעות הנאצה שכן במסגרתן נחשפו פרטי מידע
2 פנימיים אשר היו שמורים אך במחשבו של התובע והיו ידועים לתובע ולמקורביו בלבד
3 (להלן: "פגיעה שנייה").
4

5 פגיעה שלישית, זו אותה פעם שהנתבע אודה ביחס אליה – נשוא כתב האישום וההרשעה
6 (להלן: "פגיעה שלישית").
7

8 מייד עם היוודע לתובע מעלליו של הנתבע, פנה אליו והקליט את אותן שיחות טלפוניות, תחילה
9 הכחיש הנתבע את המיוחס לו ואולם בשיחה האחרונה שתומללה וצורפה לכתב התביעה ולתצהיר
10 העדות הראשית מטעם התובע, הודה הנתבע בפני התובע במעשיו ואולם בשום שלב לא סייע בידי
11 התובע בדרכו לאמוד את הנזקים שנגרמו לו בעטייה של ההתנהגות הנלווה ולפיכך, הוגשה התביעה
12 שלפני.
13

14 לצורך הוכחת טענותיו של התובע, צורפו שני תצהירים נוספים, האחד מטעם שותפו של התובע מר
15 איגור מורי והשני מטעם הגב' דרורה ברקאי שלדברי ב"כ התובע לא הסכימה לשתף פעולה אלא
16 לחתום על התצהיר בלבד שלא בנוכחות עו"ד וממילא התצהיר לא זו בלבד שלא אומת הרי שבסופו
17 של דבר, לא התייצבה הגב' ברקאי לדיון ההוכחות והתובע ביקש לוותר על תצהירה.
18

טענות הנתבע בקצרה:

19 לטענת הנתבע, הוא תרם רבות למפלגה ולעיתון מבלי לקבל כל טובת הנאה וממילא שכר עבור עמלו
20 הרב ובשל פיצול התנועה למחנות במהלך שנת 2008 נוצרה יריבות בין הצדדים והתובע ניצל את
21 מעמדו כדי לפגוע בנתבע ובין היתר הוגשה התלונה במשטרה.
22

23 הנתבע הודה ביחס לאירוע אחד בלבד מינורי, זה שיוחס לו על ידי המשטרה מיום 16/5/08 ביחס
24 אליו הורשע. לדברי הנתבע, בשום אופן לא ביצע שרשרת פריצות כטענת התובע.
25

26 לדידו של הנתבע, הקבצים שנמצאו בחשבון של הנתבע אליהם נחשף אינם אלא חלק מעבודתו עם
27 התובע ברשותו ובידיעתו של התובע שמסר לנתבע הרשאה ואת הסיסמא לצורך כך.
28

29 הנתבע הכחיש מכל וכל את טענת התובע לפיה, פעל במסגרת יצר נקמה הראיה, שהקבצים לא הופצו
30 לשום גורם אלא נותרו במחשבו של הנתבע. קידומו של התובע לתפקיד יועץ תקשורת של שר
31 הקליטה מחזק את טענת הנתבע לפיה כל פגיעה לא נעשתה במעמדו של התובע בקרב חברי המפלגה.
32
33

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 23138-05-10 אבישר נ' גנקין

1 הנתבע התנצל בפני התובע, הביע חרטה על מעשיו במסגרת ההליך הפלילי וחרף כך בחר התובע
2 להגיש תביעה מופרכת שאין בה אלא כדי להתעשר על חשבוננו, מבלי שעלה בידו להוכיח כל נזק
3 שנגרם לו ועניין זה הותיר הנתבע לשיקול דעתו של ביהמ"ש.

4
5 עוד הוסיף הנתבע, כי כל קשר אין בין ההודעה ששלח לאותה פעילה לבין הטענות והתיאור של
6 התובע באשר מדובר בשני עניינים שונים ואשר אירעו במועדים אחרים בניסיון להאדיר את אותה
7 מעידה חד פעמית שמעד בה הנתבע ואשר לא התכוון וממילא לא פעל לצורך גרימת נזקים ולא
8 העביר כל חומר לידי אחרים לרבות לא לגב' ברקאי.

9
10 **דיון :**

11 סעיף 2 (5) לחוק הגנת הפרטיות קובע, כי העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום,
12 או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב הינו מעשה המהווה פגיעה בפרטיות (לעניין זה,
13 "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001).

14
15 עוד קובע חוק הגנת הפרטיות, כי בטרם נבחנת פגיעה בפרטיות יש לבחון האם התובע נתן הסכמתו
16 לנתבע להיכנס לתיבת הדואר האלקטרוני?

17
18 תיקון מספר 9 לחוק הגנת הפרטיות מיום 26.6.07, קובע כי ההסכמה הנדרשת לפגיעה בפרטיות
19 הינה "הסכמה מדעת". על כן, יש צורך בהסכמה קונקרטית. הזכות לפרטיות היא זכות יסוד
20 וההסכמה לויתור על הזכות צריכה להיות מוכחת.

21
22 בעניינו, הרשעת הנתבע בהליך הפלילי מלמדת, כי חדירת הנתבע לתיבת הדואר האלקטרוני נעשתה
23 ללא הסכמת התובע. על כך אוסיף, כי אף מההליך המתנהל לפני, התובע איתן בעמדתו בעניין זה
24 ואילו הנתבע לא חיוק הגנתו בנושא וזאת למרות שטען בהודעתו, כי ידוע לו מידיעה אישית, על כך
25 שהתובע מסר את הסיסמאות שלו לתיבת הדואר האלקטרוני למספר אנשים ואף נקב בשמותיהם
26 (ת/1- הודעת הנתבע מיום 05.8.08, שורות 183-203).

27
28 כמו-כן, סוגי הקבצים שנמצאו במחשב הנתבע כגון: עבודות הגשה במסגרת תואר שני, קובץ הילה
29 היקרה, פניה לקצין הכנסת ועוד (שם, שורות 58, 143, 151) מחזקים את טענת התובע, כי לא נתן
30 את הסכמתו באופן גורף כפי שטוען הנתבע.

31

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 23138-05-10 אבישר נ' גנקין

מאחר ששוכנעתי, כי התובע לא נתן את הסכמתו לפגיעה הנטענת אבחן האם הנתבע פגע בפרטיות התובע, בכך שחדר לתיבת הדואר האלקטרוני שלו לכל הפחות בשלושה מקרים המפורטים בכתב התביעה וזאת בניגוד לסעיף 2 (5) לחוק הגנת הפרטיות?

הפגיעה בפעם הראשונה :

לטענת התובע, הפגיעה הראשונה בוצעה על-ידי הנתבע, בכך שחדר לחשבון הדוא"ל ואיתר את פרטיה האישיים של הגב' ברקאי, בהמשך התכוון לשלוח את פרטי זהותה בהודעת טקסט, ליועץ בכיר בתנועה אלא שמזימת הנתבע נחשפה בטרם עלה בידו לשלוח את ההודעה עת נשלחה זו בשוגג לפעילה עצמה.

מנגד הנתבע טוען, כי אכן שלח את הודעת הטקסט לידי הגב' ברקאי, אך הודעה זו נשלחה בנקודת זמן שונה מזו הנטענת בכתב התביעה ואינה כללה פרטים אודות זהותה של הגב' ברקאי היות וזהותה הייתה יודעה לפעילי האתר מתוקף תפקידה ככתבת הטור השבועי.

בנוסף, בסעיף 17 א' לתצהיר התובע, התובע מבסס את הפגיעה הנטענת על מסרונים שנשלחו ממכשיר הטלפון של הנתבע למכשיר הטלפון של הגב' ברקאי. אולם, לא עלה בידי התובע להציג את תוכן ההתכתבות, באשר לדבריו אין בידו עותק מההתכתבות (פרוטוקול הדיון מיום 18.02.13, עמוד 14, שורה 2).

לא ברור כלל מניין נודע לתובע אודות שליחת המסרונים לגב' ברקאי, מתי נודע לתובע עניין זה, דהיינו, האם לאחר או שמא לפני המועד שבו נודע לו על החדירה של הנתבע למחשבו האישי, האם התובע ראה במו עיניו את תוכן המסרון שנשלח לגב' ברקאי או שמא נודע לו על כך בדיעבד מאת הגב' ברקאי, מה היה תוכן המסרונים שכן הנתבע מכחיש כל קשר בין האירועים ואם לא די בכל אלה, מה הייתה המניעה לצרף עותק של אותם מסרונים, במיוחד כאשר הגב' ברקאי בחרה שלא לחתום על תצהיר וממילא שלא למסור עדותה בביהמ"ש ו"תצהירה" נמשך על ידי ב"כ התובע.

סוף דבר, בהעדר טענה ממשית של התובע וממילא ראייה לתמוך בטענתו בקשר לפגיעה הראשונה, לא עלה בידי התובע להוכיח, כי הנתבע חדר לתיבת הדואר האלקטרוני ואיתר את פרטיה של הגברת ברקאי מתיבתו דווקא.

הפגיעה השנייה :

לטענת התובע, בפורום אתר האינטרנט הרשמי של תנועת קדימה פורסמו הודעות נאצה והכפשה בעילום שם שכוונו נגד האתר "יאללה קדימה" וכנגד התובע באופן אישי. מקרה זה העלה חשד, כי

5 מתוך 12

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 23138-05-10 אבישר נ' גנקין

1 הנתבע הוא זה שעומד מאחורי הודעות הנאצה שכן בהודעות נחשפו פרטי מידע פנימיים אשר היו
2 שמורים במחשב התובע ולמקורביו.
3
4 להוכחת טענתו, צירף התובע התכתבות בין איגור מורי (עד תביעה) לבין הנתבע (נספח ט').
5
6 לאחר שקראתי את תוכן ההתכתבות בנספח ט' לא מצאתי, כי יש בדברים האמורים בה כדי לגבש
7 פגיעה בפרטיות התובע. להיפך, בהתכתבות זו הנתבע נצמד לגרסתו לפיה אין הוא עומד מאחורי
8 ההודעות שפורסמו באתר יאללה קדימה.
9 אף עדותו של איגור מורי כפי שנמסרה בבית המשפט אינה מוסיפה להרמת הנטל להוכחת הפגיעה
10 השנייה.
11 כמו-כן, לא הוצגו בפני ההודעות, תוכן, מועד פרסומן, מיקום הפרסום וכיוצא בזה.
12
13 אשר על כן, חשד התובע בלבד לכך שהנתבע פרסם הודעות בעילום שם המכפישות את שמו וחושפות
14 מידע פנימי, אין בו כדי לקבוע שהפרסום בוצע על-ידי הנתבע ובכך פגע בפרטיות התובע.
15
16 **הפגיעה השלישית:**
17 לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ובחנתי את הראיות שהובאו לפני, הגעתי לכלל מסקנה, כי
18 התובע עמד בנטל להוכחת הפגיעה השלישית ואפרט:
19
20 אין מחלוקת, כי ביום 10.01.10 הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 4699/09.
21 כתב האישום ייחס לנאשם עבירה לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 ועבירה על סעיף 2
22 (5) לחוק הגנת הפרטיות. על פסק הדין הוגש ערעור ובסופו של יום הנתבע חזר בו מהערעור.
23
24 התובע מבקש להסתמך על ממצאי פסק הדין להוכחת העוולות שהוא כתב התביעה.
25
26 הוראת סעיף 42א **לפקודת הראיות** (נוסח חדש) התשל"א – 1971, קובעת, כי הממצאים והמסקנות
27 של פסק דין חלוט בהליך פלילי יהיו קבילים בהליך אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם.
28
29 ממצאי פסק הדין בת"פ 4699/09 עולה, כי במסגרת פעילותו הפוליטית הנתבע נהג להשתמש בתיבת
30 הדואר האלקטרוני של התובע, אשר הכילה תכתובות בנושאים פוליטיים ותכנים אישיים שלא נועדו
31 לפרסום. עוד קובע פסק הדין, כי ביום 16.05.08 חדר הנתבע שלא כדין לתיבת הדואר האלקטרוני
32 של התובע וערך בה את התכתובות הנטענות בסעיף 3 לכתב התביעה שבפני. כמו-כן, נקבע, כי עסקינן
33 בשרשרת פעולות לפיה הנתבע עיין ב- 28 קבצים המכילים תכנים שונים בעלי אופי פוליטי ואישי
34 אשר היו מצויים בתיבת הדוא"ל והעתיקם למחשבו האישי.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 10-05-23138 אבישר נ' גנקין

(ת"פ 4699-09 פרוטוקול הדיון מיום 10.01.10, עמוד 29-925, עמוד 10 שורות 10-11).

במסגרת ההליכים שלפני התובע תומך טענותיו בראיות נוספות כפי שיפורט להלן:

פסק דין פלילי חלוט ומרשיע כאמור לעיל.

נספח א' – תכתובת המייל מיום 16.05.08. ממנה עולה, כי לכאורה התובע מצויד בעמדת הנתבע במחלוקת שנתגלעה בין הנתבע לבין מכר של התובע.

נספח ב' – תמלול שיחת טלפון שנערכה בין התובע לנתבע ביום 21.05.08. קריאת תמלול השיחה מעלה, כי התובע פנה לנתבע, על מנת לקבל ממנו את גרסתו באשר לחשדות שיש לו כנגדו ואילו הנתבע בחלק מתשובותיו הכחיש, התחמק ולחילופין כשמסר התנצלותו ההתנצלות לא נמסרה באופן ישיר ביחס לפגיעה הנטענת, כך שלא ניתן לקשר בין התשובה להפירה ספציפית ואצטט:

" צבי: מתי בפעם הראשונה חדרת למערכת הדואר שלי? מתי זה קרה? לפני כמה זמן בפעם הראשונה?
בהמשך משיב יורי: לפני הרבה זמן.
אני לא יודע להצביע לך על הדברים. אני רוצה לומר לך ברמה האישית והאתית שה לא ראוי לעשות. אני לא עשיתי את זה מתוך... אני לא יודע איך.. אתה מבין מה אני אומר? ..."

(עמוד 2 לתמלול).

ובהמשך הוסיף:

"יורי: זה חשוב לי באמת. אתה תפסת אותי בקלקלתי, כלומר המעשה לא היה נכון המעשה הזה גם לא מתאים לי אתה יודע את זה טוב מאוד.. המעשה זה לא אני. הסיבות שהובילו לזה.. קשה לי להצביע עליהן.."

(שם, בעמוד 3).

נספח ג' ו ג 2 – תדפיס חברת גוגל וחברת נטוויז'ן- עיון בתדפיסים לא מגלה, כי הייתה גלישה/כניסה ביום 16.05.08 לכתובת ה- IP שנבחנה על-ידי חברת גוגל.

נספח ד' – דו"ח בדיקה וחיפוש בחומר מחשב- מהדו"ח עולה, כי בכונן הדיסק הקשיח של מחשב הנתבע נמצאו 40 מסמכים אשר זוהו על-ידי התובע כקבצים שהורדו מתיבת הדוא"ל.

7 מתוך 12

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 23138-05-10 אבישר נ' גנקין

1 נספח ה'- הודעת חשוד- (להלן: "הודעת החשוד") יורי גנקין, מיום 05.08.08. ממנה עולה, כי הנתבע
2 עומת עם חלק מהקבצים ומסר גרסה לפיה חלק מהקבצים זו פעם ראשונה שהוא רואה את הקובץ
3 (לדוגמא: שם, שורות 10, 15, 19, 30-32 ועוד) או שמסר כי הקבצים הועברו אליו במסגרת תפקידו
4 באתר או שפורסמו זה מכבר באמצעי התקשורת (לדוגמא: שם, שורות 47-50, 63-64, 73-74 ועוד).
5
6 כשנשאל לגבי קבצים תחת השם "סימולציה ארבל 1-3 וסימולציה- שטרנברג 1" אשר נמצאו
7 במחשבו מסר הנתבע, כי ככל הנראה הורדו על ידו בטעות תמימה (שם, שורות 110-117).
8
9 לגבי תכתובת המייל שהורדה למחשבו האישי מסר הנתבע, כי אם הדבר נכון ככל הנראה מדובר
10 בטעות שאין מאחוריה כוונה פלילית או אחרת (שם, שורות 25-28).
11
12 הנתבע הודה בסעיף 8 לתצהירו ובחקירתו הנגדית, כי שלח מייל מכתובת הדוא"ל של התובע ביום
13 16.05.08, אך באשר להורדת הקבצים והעיון בהם טוען הנתבע, כי קיבל את הסכמת התובע להיכנס
14 לתיבת המייל שלו מתוקף תפקידו הפוליטי. אשר על כן, לטענתו מעשיו אינם מהווים פגיעה
15 בפרטיות ואין המדובר במספר אירועים כפי שנקבע במסגרת ההליך הפלילי.
16
17 עוד מוסיף הנתבע, כי תוכן הקבצים והתכתובת לא פורסם ולא הועבר לגורם שלישי וככל שהורדו
18 קבצים כאלה למחשבו האישי ההורדות לא נעשו על-ידו ואם כן, הן נעשו בתמימות ולצורך תפקידו
19 באתר ובהסכמת התובע. אף אם הנתבע לא קרא את הקבצים ולא נחשף לתוכנם אין לכך רלוונטיות
20 שכן עצם החזירה לתיבות הדואר של התובע מהווה פגיעה בפרטיות, פגיעה זו באה לידי ביטוי
21 בשליטה על השימוש במידע והורדתו מתיבת הדוא"ל למחשב.
22
23 הפגיעה השלישית שהוכחה בהליך הפלילי ובהליך שלפני מתארת שתי פגיעות בפרטיות שביצע
24 הנתבע: האחת, תכתובת המייל והשנייה, הורדת 28 הקבצים מתיבת הדואר האלקטרוני למחשבו
25 האישי של הנתבע.
26
27 התובע טוען, כי העתקת הקבצים נעשתה במסגרת שרשרת פריצות לחשבון הדואר האלקטרוני אשר
28 התפרסה על פני תקופה של כחצי שנה ויש לראות בכל הורדת קובץ פגיעה בפרטיות בפני עצמה.
29 מנגד, הנתבע טוען כי מדובר באירוע חד פעמי והצגת מעשיו כשרשרת פעולות נועדה אך כדי להאדיר
30 את מימדי התביעה.
31
32 להוכחת טענת התובע, העיד מפקח יאן קורטוב אשר ערך דו"ח בדיקה וחיפוש במחשב.
33 בעדותו בבית משפט נשאל עד התביעה כמה זמן דרוש להוריד את הקבצים. במענה לשאלה זו השיב
34 העד בזו הלשון:

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 10-05-23138 אבישר נ' גנקין

"שאלה שהתשובה ביחס אליה היא השעריתית ולא ניתן לקבוע. ניתן להוריד את הדברים האלה בפעם אחת ולפי כמות הקבצים אותו דבר, לא מדובר בקבצים גדולים. מה שיכול להשפיע זה המצאות הקבצים בחומר המחשב של התובע, אם היו מפורזים או מקובצים בתוך מייל אחד, זה מה שמשפיע אני לא זוכר אם בדקנו את זה".

(פרוטוקול הדיון מיום 18.02.13, עמוד 9, שורות 23-27).

עיון בהכרעת הדין בת"פ 4699/09, מעלה כי הורדת הקבצים נעשתה ביום האירוע נשוא כתב התביעה קרי, ביום 16.05.08 בזו הלשון:

"באותו היום חדר הנאשם שלא כדין לתיבת הדואר של המתלונן, מבלי ידעתו וללא הסכמתו, עיין בתכנים השונים והעתיקם אל מחשבו האישי. בין התכנים שהועתקו עסקינן בתכנים בעלי אופי פוליטי רגיש, תכנים אישיים ותכנים בעלי אופי משפטי".

(ת"פ 4699/09 – פרוטוקול הדיון, מיום 10.01.10, עמוד 8 שורות 1-3).

ובהמשך מוסיפה כב' הנשיאה זיוה הרמן:

"אין מדובר במעשים שבוצעו תוך חולשה רגעית, עסקינן בשרשרת פעולות פרי תכנון ומחשבה תחילה, כשהנאשם אינו עוצר בדרכו וממשיך בהוצאת התכנית כולה מן הכוח אל הפועל".

(שם, עמוד 10 שורות 10-11).

בעניינו, ראיות התובע אינן מלמדות על פגיעה בפרטיות אשר התפרסה על תקופה של כחצי שנה. לפי ממצאי ההליך הפלילי והראיות שהוצגו בפני ניתן לתחום את מועד ביצוע העוולה ליום 16.05.08.

כמו-כן, עדותו של עד התביעה יאן קורטוב, אינה פוסלת את האפשרות שהקבצים הורדו בפעם אחת, שכן לא מדובר בקבצים גדולים והדבר תלוי בפיזור הקבצים בתיבת המייל.

אציין, כי גרסת הנתבע נשמעה מפיו בלבד ואף לעניין הפרה זו הנתבע לא הביא ראיות או נימוקים כבדי משקל לסתור את גרסת התובע.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 23138-05-10 אבישר נ' גנקין

1 אשר על כן, הגעתי לכלל מסקנה, כי התובע עמד בנטל להוכחת הפגיעה השלישית, בכך שהניח
2 תשתית ראייתית ממנה ניתן ללמוד על הפגיעה השלישית, כפי שתואר לעיל.

3
4 טענה נוספת שהועלתה על-ידי התובע, הינה כי מעשיו של הנתבע ופרסום המקרה בתקשורת פגעו
5 בצנעת חייו, בפעילותו העסקית, במוניטין העסקי ובשמו הטוב.

6
7 מאחר שקבעתי, כי הפגיעה הראשונה והשנייה לא הוכחו על-ידי התובע וקבעתי כי לא עלה בידי
8 התובע להוכיח, שהקבצים אשר הורדו על-ידי הנתבע בפגיעה השלישית הועברו לצד ג', לא ניתן
9 לקבוע כי מעשי התובע היו פרסום שבוצע על-ידו בניגוד לסעיף 7 לחוק לשון הרע, תשכ"ז-1967.

10
11 פועל יוצא של חדירה לפרטיות התובע, ככל שהיא נובעת מהפגיעה השלישית שהוכחה לעיל הינה, כי
12 צנעת חייו של התובע נפגעה ופגיעה זו תהא לגד עיני בבואי לבחון את הסעד הראוי במקרה דנן.

סעדים:

14
15 סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות קובע שורה של הגנות במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות
16 בהתקיימן רשאי בית המשפט לשקול אותן לעניין הפיצויים. בענייני, הנתבע לא טען לקיומה של
17 הגנה מכוח סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות. גם לו היה טוען, להגנה לפי סעיף זה לא היה בידו להוכיח
18 כי מעשיו בוצעו בתום לב, שכן בחינת תום הלב מחייבת התחקות אחר מניעיו של הנתבע, אחר
19 מודעותו לפגיעה בפרטיות ותוצאותיה. הנתבע היה מודע לפגיעה החמורה בפרטיות התובע, הוא
20 נכנס לתיבת הדוא"ל של התובע על מנת להגן על האינטרסים שלו, ידע כי מתוקף תפקידו של התובע
21 נשלח אליו מידע רב ורגיש.

22
23 הסעדים אותם מבקש התובע במסגרת כתב התביעה:

24
25 1. פיצויים לפי סעיף 27 לחוק הגנת הפרטיות- מאחר וקבעתי כי לא הוכחה פגיעה בשמו הטוב של
26 התובע סעד זה אינו רלוונטי.

27
28 2. פיצויים עונשיים- לפיצוי עונשי אשר יטמון בחובו מסר הרתעתי לנתבע ולציבור.

29
30 סבורני, כי אין לקבל גישה מחמירה זו בנסיבות המקרה היות ומטרת הפיצויים העונשיים הושגה
31 במסגרת ההליך הפלילי. אין מדובר במקרה הנמנה עם המקרים החריגים שבחריגים כאמור ברע"א
32 960/07 פלונית נגד פלוני, ניתן ביום 06.07.09, עמוד 12 לפסק הדין.

33 עיון בפסק הדין בת"פ 4699/09, מעלה כי השיקול העיקרי אשר הנחה את בית המשפט בשאלת
34 הרשעת הנתבע היה השיקול הציבורי-חברתי אשר הטח את הכף להרשעת הנתבע על פני השיקול

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 23138-05-10 אבישר נ' גנקין

- 1 האינדיווידואלי. אשר על כן, שיקול ההרתעה והענישה הושג במקרה דנן ומיתר את הצורך ליתן
- 2 לשיקול ההרתעה משקל מכריע בבואי לפסוק את הפיצוי בהליך האזרחי.
- 3
- 4 3. התובע עותר לפסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק בסכום של 100,000 ₪ לפי סעיפים 29 א (ב) (1) ו-
- 5 29 א (ב) (2) לחוק הגנת הפרטיות.
- 6
- 7 הרציונאל העומד בבסיס מנגנון הפיצויים שנקבע בסעיף 29 א (ב) (1) לחוק הגנת הפרטיות הינו
- 8 הכרת המחוקק בכך שקיים קושי להוכיח ולאמוד את גובה הנזק שנגרם לתובע ואף עדויות התובע
- 9 מעידות על כך. עוד קובע הסעיף, כי אם הפגיעה נעשתה בכוונה לפגוע רשאי בית המשפט לחייב את
- 10 הנתבע לשלם לתובע פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור באותה פסקה, בלא הוכחת נזק.
- 11
- 12 הרשעת הנאשם בהליך הפלילי בעבירה שהיסוד הנפשי הנדרש להוכחתה הינו "במזיד" ומסקנותיי
- 13 בהליך האזרחי מלמדים, כי הנתבע חדר לתיבת הדואר האלקטרוני מתוך כוונה לפגוע בפרטיות
- 14 התובע ומתוך כוונה לדאוג לאינטרסים אישיים ולפטור עצמו מאחריות משפטית אשר יוחסה לו על-
- 15 ידי התובע.
- 16 אשר על כן, השיעור המקסימאלי לקביעת הפיצויים במקרה דנן יהא לפי סעיף 29 א (ב) (2).
- 17
- 18 אין ספק, כי בנסיבות המקרה דנן, הפגיעה ברגשות התובע ובפרטיותו הינה חמורה, הן לנוכח מערכת
- 19 היחסים בין הצדדים עובר למעשים המיוחסים לנתבע, אשר התבססה על יחסים קולגיאליים ואמון
- 20 הדדי והן בשל הסיבה שמדובר במספר רב של קבצים אשר הכילו מידע מקצועי, אקדמי ואישי בכך
- 21 יש כדי להעצים את הפגיעה ברגשות התובע ובתחושת הביטחון שלו.
- 22 מנגד, יש ליתן משקל לשיקולים נוספים וביניהם: הנתבע נתן את הדין בהליך פלילי, התנצל במספר
- 23 הזדמנויות (מפנה לתמליל- עמודים 1,2,3,4 ובהמשך ולפרוטוקול הדיון בת"פ 4699/09, עמוד 9,
- 24 שורה 6). כמו-כן, התובע לא עמד בנטל להוכחת כל הפגיעות שנטענו על-ידו ולא הוכח בסופו של יום
- 25 הקבצים או תוכנם הועברו לצד ג'.
- 26 לאחר ששקלתי את מכלול טענות הצדדים כאמור לעיל, הנני פוסקת לתובע פיצוי בסכום של 30,000
- 27 ₪ אשר בראות עיני הינו הולם.
- 28 בנוסף, ישלם הנתבע לידי התובע הוצאות ניהול התיק בסכום כולל של 6,000 ₪ (כולל מע"מ).
- 29 מזכירות תשלח עותק פסק הדין לב"כ הצדדים בדואר רשום + א.מ.
- 30
- 31 ניתן היום, י' ניסן תשע"ג, 21 מרץ 2013, בהעדר הצדדים.
- 32

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 23138-05-10 אבישר נ' גנקין

לימור רייך, שופטת

1
2